

חולין פרק ח כל הבשר דף קיא

אם קינח את הסכין מהדם נחלקו האם יכול להשתמש בו לדבר צונן או שהיות והסכין דוחקת במאכל יוצא מעט מהדם הבלוע בו והאוכל צריך הדחה במים. עוד אמר שמואל שקערה שהמליחו בה בשר נחשב כרותח ובלעת מהדם ולכן אסור להשתמש בה לאוכל רותח משום שיוצא דם מהקערה למאכל.

ר' כהנא אמר שקערה שהמליחו בה אסור להשתמש בה לרותח אבל סכין שיש עליו שמנונית בשר שחתכו בו צנן למרות שהוא חריף מותר לאוכלו עם חלב, אביי הסביר שהקערה קיבלה טעם של איסור ולמרות שהוא קלוש אינו פוקע אבל הצנן מקבל טעם בשר של היתר והיות והוא קלוש לא חל עליו איסור כשאוכלו עם חלב, רבא לא הסכים עם טיעון זה והסביר שהיות והצנן קיבל טעם מותר אפשר לטעמו ולבדוק אם לא קיבל טעם של בשר מותר לאוכלו עם חלב משא"כ קערה שבלעה דם א"א לבדוקה אלא אם יש בנמצא טבח גוי.

דגים רותחים שהניחו אותם בתוך קערה בשרית רב אומר שמקבלים טעם בשר מהקערה ואסור לאוכלם עם חלב ושמואל אמר שהיות ובקערה אין בשר אלא טעם של בשר נחשבים הדגים כנותן טעם בר נותן טעם ומותר לאוכלם עם חלב, אביי פסק כדעת שמואל שמותר לאוכלם עם חלב אבל בעניין צנן שנחתך בסכין בשרי היות והוא חריף מקבל טעם גמור של בשר ולא נחשב לנ"ט בר נ"ט ואסור לאוכלו עם חלב אם אין טבח גוי, אם חתך קישוא צריך להסיר רק את השמנונית שנדבקה לקישוא ומותר שאינו חריף, אם חתך לפת צריך רק לשטוף אותה משום שאין טעם הבשר ניכר בלפת שהיא מתוקה.

כבד מלא בדם יותר משאר איברי הבהמה ולכן אמר רבה בר ר' הונא שהרוצה לאכול כבד צריך לחתוך אותו שתי וערב ולהניח את הקרעים כלפי מטה ולצלול אותו שיצא הדם מהכבד ומהעורקים שבתוכו. טחול למרות שמראהו אדום ומועיל לאדם שהקיז דם לא צריך לקרוע אותו ולצלולו ואפשר לבשלו בסיר לאחר מליחה רגילה.

בזמן הגמרא היו שיפודים מונחים בתוך תנור לאורכו ומותר להניח חתיכות של בשר זו על גבי זו בשיפוד למרות שהדם נוטף מאחד לשני אינו נבלע אלא מחליק, כבד דינו שונה משאר האיברים משום שיש בו יותר דם, כחל הוא דר הבהמה ודינו שונה משאר האיברים היות ויש בו חלב וצריך לקרעו שתי וערב ולהטיח בכותל להוציא את חלבו. בבית המדרש נאמר שאסור לשים את הכחל בראש השיפוד משום שהחלב מטפטף ונבלע בחתיכות התחתונות אבל כבד מותר משום שהדם מחליק, ר' דימי אמר להיפך שאסור לשים את הכבד למעלה משום שדם עיקרו אסור מדאורייתא אבל כחל מותר משום שחלב בהמה שמתה אסור רק מדרבנן, מרימר פסק להלכה שלכתחילה אין לשים את שניהם למעלה אבל בדיעבד מותר. אנשים שרגילים להניח כלי מתחת לשיפוד שיטפטף לתוכו השומן ומוציאים את המראה האדום ששוקע בתחתית אסורים להניח כלי מתחת לשיפוד שיש בו כבד משום שהמראה האדום שנוזל מהכבד מתערבב עם השומן ולא שוקע.

שמואל אמר שסכין ששחטו בו בהמה בולע מעט מהדם משום שמקום השחיטה חם ולכן אסור להשתמש בו לדבר רותח שמוציא את הדם מהסכין וצריך הגעלה,